

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/376/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214802
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2512214802.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1. V. Š.D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, 2. Vladimír Šimánek, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, o zaplatenie 562,66 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaný v 1. rade **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.
- III. Žalovaný v 2. rade **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.11.2012 domáhal uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade (ďalej ako „žalovaní“) zaplatiť mu sumu 562,66 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 551,55 eura od 15.02.2011 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2011 uzavretej medzi postupcom: Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaný (pozn. súdu - nebolo uvedený ktorý žalovaný) uzatvorili dňa 15.02.2006 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len ako „zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. Na základe uvedenej Zmluvy Všeobecná úverová banka, a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania a podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu postúpenia pozostáva z istiny 551,55 € a úroku z omeškania 11,11 €. Žalovaný v 2.rade uznal záväzok v Dohode o uznaní záväzku, pristúpil k záväzku podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka. V písomnom podaní zo dňa 11.6.2014 (totožné aj podaním z 7.8.2014) žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ a žalovaný v 1.rade uzatvorili Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta Q. A., ktorej predmetom bolo otvorenie vedenie bežného účtu ako aj povolené prečerpanie na účte, a že žalovaná istina vo výške 551,55 € predstavuje rozdiel súčtu debetných operácií na účte žalovaného v 1. rade vo výške 8.160,26 € a súčtu kreditných operácií vo výške 7.608,71 €. Úrok z omeškania vo výške 11,11 € je vypočítaný z dlžnej sumy 551,55 € za obdobie od 5.1.2011 do 14.2.2011 (t.j. odo dňa nasledujúceho po vyčíslení debetných úrokov do postúpenia pohľadávky).

3. Okresný súd Piešťany rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 12C/376/2012-89 zo dňa 18.09.2014, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti rozsudku podali žalovaní odvolanie. O odvolaní žalovaných proti rozsudku rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej ako „odvolací súd“) uznesením č.k. 10Co/13/2015-112 zo dňa 12.04.2016 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že súd sa dostatočne nevysporiadal s námietkou žalovaného v 2.rade, že pri podpise Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 19.7.2011 nevedel čo podpisuje, bol uvedený do omylu tým, že sa jedná iba o splátkový kalendár, nepamätal si, či mu bolo uvedené, že dlh mal byť premlčaný. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie nevysporiadal ani s rozdielnymi skutkovými tvrdeniami žalobcu, ktorý napr. v bode III. žaloby tvrdil, že jeho právny predchodca odstúpil od zmluvy, podľa prílohy zmluvy o postúpení mal právny predchodca žalobcu zaslať výpoveď dňa 14.10.2010 a napokon v pokusom o zmier žalobca uvádza, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru dňa 14.10.2010.

4. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

5. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 391 ods. 2 CSP, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vec opätovne prejednal, doplnil dokazovanie v potrebnom rozsahu a vo veci znova rozhodol.

6. Žalobca v písomnom podaní (15.12.2016, č.l. 142), ktorému predchádzala výzva súdu na preukázanie splnenia podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. (č.l. 140) uviedol, že podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. boli splnené, pričom poukázal na priložené listiny: upomienku z 18.12.2007, výzvu na zaplatenie 18.1.2008, vypovedanie zmluvy z 14.10.2010, ktoré boli zasielané žalovanému.

7. V písomnom vyjadrení zo dňa 6.2.2017 žalobca uviedol, že vo vzťahu k tvrdenému odstúpeniu od zmluvy (čl. III žaloby) išlo o chybu v písaní, nakoľko zmluvný vzťah bol ukončený vypovedaním zmluvy zo dňa 14.10.2010. Vo vzťahu k tvrdenej chybe v písaní súd uvádza, že mu je z jeho činnosti známe, že žalobca vo väčšine žalôb obdobných sporoch vždy uvádzal skutočnosť o odstúpení od zmluvy. Súd toto tvrdenia žalobcu o chybe v písaní vyhodnotil ako účelové, zrejme v dôsledku procesnej nemožnosti zmeny žaloby v spotrebiteľských veciach (§ 294 CSP), pričom za zmenu žaloby treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutkových okolností, než tých, ktoré uviedol v žalobe (R 33/2010). Žalobca v žalobe poukazoval na odstúpenie od zmluvy, neskôr však tvrdil, že došlo k vypovedaniu zmluvy, čo je potrebné považovať za zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe (§ 140 ods. 2 CSP). Judikatúra vymedzuje rozhodujúce skutočnosti ako údaje, ktoré sú nutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke (sp. zn. 3 Obo 77/2007). Postup zvolený žalobcom sa súdu javí ako laxný prístup pri vyhotovovaní veľkého množstva žalôb v obdobných sporoch, zrejme za účelom uľahčenia si postupu pri podávaní veľkého množstva žalôb na súd, t.j. aby nebolo potrebné každú jednu žalobu individuálne prispôbovať okolnostiam tohto ktorého sporu. Žalobca si však musí byť vedomí toho, že povinnosť tvrdenia v žalobe je podstatnou procesnou povinnosťou žalobcu v žalobe. Ak sa ukáže, že (rozhodujúce) skutočnosti v žalobe nie sú pravdivými, je to spojené aj s neunesením dôkazného bremena, a teda neúspechom v konaní v podobe zamietnutia žaloby.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, listinami: zmluvou o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta Q. A., všeobecnými obchodnými podmienkami, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, zmluvou o postúpení pohľadávok a prílohou k nej, oznámením o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier, výpisom z účtu, výpoveďou zmluvy o bežnom účte, výzvami na zaplatenie a zistil tento skutkový stav veci:

9. Z výsluchu žalovaného v 1.rade súd zistil, že so žalovanou sumou nesúhlasí, čo odôvodnil tým, že mu v minulosti prišla zo spoločnosti VÚB výzva na úhradu sumy 18.000,-Sk (limit prečerpania poskytnutý bankou), pričom následne žalobcovi uhradil sumu cca. 300,-€. Posledná úhrada bola v roku 2009. Vzniesol pochybnosť o nepremičaní žalovanej pohľadávky.

10. Z výsluchu žalovaného v 2.rade súd zistil, že dlh na seba prevzal zrejme dňa 19.7.2011 v zmysle dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku, avšak pri podpise nevedel čo podpisuje, resp. bol uvedený do omylu, nakoľko k podpisu došlo tým spôsobom, že sa ho neznáma osoba sediaca v aute pred ich domom spýtala, či je jeho syn (pozn. súdu - žalovaný v 1.rade) ochotný splatiť dlh, načo mu uviedol, že ochotný je, no nie je doma. Následne mu táto osoba uviedla, že stačí podpísať list - splátkový kalendár, že sa jedná o poštu pre jeho syna. Žalovaný v 2.rade si neuvedomil, že podpisuje svoj dlh. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či mu bolo oznámené, že sa jedná o premlčaný dlh.

11. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že všetky platby žalovaného sú zohľadnené v histórii výpisu z účtu dlžníka. Vo vzťahu k tvrdenému odstúpeniu od zmluvy (tvrdené žalobcom v žalobe) uviedol, že nedisponuje odstúpením od zmluvy, nakoľko jeho právny predchodca zaslal žalovanému výpoveď. Zo strany súdu bolo v nadväznosti na uvedené poukázané na rozhodnutie R 33/2010 s tým, že je potrebné rozlišovať, či sa žalobca domáha finančného plnenia na podklade odstúpenia od zmluvy, vypovedania zmluvy, prípadne vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pričom za rozhodujúce skutočnosti je potrebné považovať údaje nutné na to, aby bolo jasné o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Zo žaloby (tvrdení žalobcu) vyplýva, že tento sa domáha uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť sumu 562,66 eura s príslušenstvom na podklade odstúpenia od zmluvy. Poukázal ďalej na to, že žalovaný v 1. rade uzatvoril s právnym predchodcom Zmluvu o bežnom účte zo dňa 15.02.2006, na základe ktorej bolo žalovanému povolené prečerpanie na účte do výšky úverového denného limitu 15.000,- Sk. na otázku, čo tvorí žalovanú sumu (čo bolo titulom vzniku dlhu - žalovanej sumy), t.j. či sa jedná len o čerpané a nezaplatené povolené prečerpanie, prípadne záväzky z bežného účtu, prípadne z iného právneho úkonu, žalobca uviedol, že sa k tomu vie vyjadriť len v tom zmysle, že je to súčet kreditných a debetných operácií. Po dátume 31.10.2007, označeného v prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 21) ako vznik posledného prečerpania, žalovaný v 1. rade nečerpal už nečerpal žiadne finančné prostriedky. Súčasne spresnila, že posledné čerpanie bolo 12.10.2007 (vychádzajúc z výpisu z účtu). Prečo právny predchodca vypovedal zmluvu o bežnom účte až 14.10.2014, keď mal vedomosť o nepovolenom prečerpaní už koncom roka 2007, resp. 18.01.2008 v sume 19.405,50 Sk, žalobca sa vyjadriť nevedel. Vo vzťahu k Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku z 19.7.2011 uviedol, že dlh špecifikovaný v bode 2.1 tejto listiny nebol premlčaný, avšak žalobca to do týchto dohôd uvádzal za účelom oboznámenia o premlčaní vo všeobecnosti. Poukázal aj nato, že sa jedná o nie rozsiahly písomný dokument, ktorý neobsahuje žiadne náročné právnické pojmy, a preto tvrdenie žalovaného v 2. rade o tom, že tomuto nerozumel, považoval za účelové. Vo vzťahu k doručeniu výpovede z 14.10.2010 uviedol, že jej doručenie nevie preukázať. Vo vzťahu k údaju o počte dní omeškania uvedeného v Prílohe k zmluve o postúpení (č.l. 21) v počte 1139 dní žalobca uviedol, že tento predstavuje celkový počet dní omeškania žalovaných s úhradou dlžnej (žalovanej) sumy, a to ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní boli v uvedenom počte dní v omeškani s úhradou žalovanej sumy 562,66 eura pozostávajúcej z istiny 551,55 eura a úroku z omeškania 11,11 eura.

12. Spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len „banka“) a žalovaný v 1.rade uzatvorili dňa 15.02.2006 zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta Q. A. č.XXXXXXXXXXX. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Predmetom zmluvy bolo okrem iného i povolené prečerpanie na účte. V zmysle všeobecných obchodných podmienok podľa čl. 46 a nasl. bola banka oprávnená zriadiť k bežnému účtu povolené prečerpanie, o čom informuje majiteľa účtu (o výške a začiatku povoleného prečerpania), s tým, že majiteľ účtu je kedykoľvek oprávnený požiadať o zrušenie povoleného prečerpania. Podľa bodu 55. v prípade vzniku nepovoleného prečerpania zašle VÚB, a.s. majiteľovi účtu upomienku s požiadavkou o vyrovnanie prekročenia debetu do 15 dní po jej obdržaní. Ak majiteľ účtu prekročenie nevyrovná v uvedenej lehote, VÚB, a.s. vyhlási okamžitú splatnosť celej pohľadávky vrátane príslušenstva a uplatní svoje práva zo zabezpečenia pohľadávky alebo ju bude vymáhať mimosúdnu alebo súdnu cestou.

13. Dňa 19.7.2011 bola podpísaná žalobcom ako veriteľ s žalovaným v 2.rade ako osoby prístupujúcej k záväzku (§ 533 a nasl. Občianskeho zákonníka) Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku, ktorou žalovaný v 2.rade súčasne mal uznať čo do dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 551,55 € na istine a v sume 84,40 € na príslušenstve. Súčasťou dohody bolo ustanovenie o tom, že žalovaný v 2.rade má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

14. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2011 bola dohoda zmluvných strán, a to žalobcu a Všeobecná úverová banka, a.s. (postupca) o postúpení pohľadávok žalobcovi, pričom štruktúra pohľadávok je uvedená v Prílohe 1 tejto zmluvy. Z Prílohy 1 zmluvy vyplýva, že išlo o pohľadávku (účet) č. XXXXXXXXXXXX voči žalovanému v 2.rade, dátum posledného prečerpania bol uvedený: 31.10.2007, dátum zaslania výpovede: 14.10.2010 a počet dní omeškania: 1.139. Žalobca preukazoval svoje právne nástupníctvo aj oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.2.2011.

15. V pokuse o zmier zo dňa 20.9.2012 žalobca oznamoval žalovaným (nepredložil však doklad o doručení listiny žalovaným), dňa 14.10.2010 bola pôvodným veriteľom vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru. Dĺžna suma bola uvedená v sume 642,08 €.

16. Z výpisu z účtu žalovaného v 1.rae vyplýva, že posledné čerpanie peňažných prostriedkov bola dňa 12.10.2007 (kartou), následne boli už len účtované rôzne poplatky zo strany banky a úroky.

17. Čo sa týka listín predložených žalovaným v 1.rade (č.l.69), tieto nemajú na právne posúdenie veci, resp. právny záver súdu žiadnu relevanciu, preto sa súd k ich obsahu bližšie ani nevyjadruje. Taktiež sadzovník poplatkov predložený žalobcom je bez právneho významu v tejto veci.

18. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že právnych predchodcom žalobcu bola dňa 19.12.2007 vyhotovená upomienka žalovanému v 2.rade, obsahom ktorého bolo upozornenie o nepovolenom prečerpaní na účte č. XXXXXXXXXXXX vo výške 725,19 Sk. Dňa 18.1.2008 bola vyhotovená výzva na zaplatenie sumy 19.405,-Sk ako dlžnej výšky nepovoleného prečerpania. Žalobca nepreukázal, že by tieto listiny boli žalovanému v 1.rade doručené (ani doručované). Obsahom listiny právneho predchodcu zo dňa 14.10.2010 bolo oznámenie o vypovedaní zmluvy o bežnom účte č.XXXXXXXXXXX z dôvodu neuhradenia dlhu žalovaným v 1.rade. Žalobca ani u tejto listiny nepreukázal, že by bola žalovanému v 1.rade doručená.

19. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

20. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

21. Po vykonanom dokazovaní súd považoval žalobu vo vzťahu k žalovanému v 2.rade ako nedôvodnú. Žalobca svoj nárok uplatnený žalobou voči žalovanému v 2.rade odvodzoval titulom uzatvorenej Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 19.07.2011, z obsahu ktorého vyplýva, že žalovaný v 2.rade mal byť osobou prístupujúcou podľa § 553 a nasl. Občianskeho zákonníka k záväzku špecifikovanému v tejto listine. Z vykonaného dokazovania, a to výsluchu samotného žalovaného v 2.rade, však vyplýva, že pri podpise nevedel čo podpisuje, bol uvedený do omylu, k podpisu došlo spôsobom, že sa ho neznáma osoba sediaci v aute pred ich domom spýtala, či je jeho syn ochotný splatiť dlh, následne mu táto osoba uviedla, že stačí podpísať list - splátkový kalendár, že sa jedná o poštu pre jeho syna. Žalovaný v 2.rade si neuvedomil, že podpisuje svoj dlh. S prihliadnutím aj na záväzný pokyn odvolacieho súdu vo vzťahu k tejto námietke žalovaného v 2.rade súd dospel k záveru, že uvedený právny úkon je absolútne neplatný, a to pre absenciu náležitosti vôle a slobody u žalovaného v 2.rade (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor vyjadrený Najvyšším súdom SR vo veci sp. zn. 8 MCdo/1/2014 zo dňa 30.3.2015, nakoľko v danej veci bol v rámci rozhodovania o mimoriadnom dovolaní posudzovaný obdobný spor totožného žalobcu (aj skutkovo podobné okolnosti pri uzatváraní právneho úkonu), pričom súd sa zaoberal otázkou platnosti právneho úkonu (uznania dlhu - § 558 Občianskeho zákonníka) a vyslovil, že za daných okolností (takmer totožné ako v tejto veci) je potrebné považovať právny úkon (uznanie dlhu, v tomto prípade prístupenie k dlhu) za neplatný, pre nedostatok vôle a slobody (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Aj v tomto prípade žalovaný v 2. rade nemal vedomosť, že v skutočnosti podpisuje prístupenie k záväzku jeho syna (žalovaného v 1. rade), teda pri tomto úkone absentovala slobodná vôľa žalovaného v 2. rade, a preto ani nemohol nastať právny následok uvedený v § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu teda u žalobcu absentuje platný právny titul, ktorý by žalovaného zaväzoval k povinnosti plniť žalobcom požadované peňažné plnenie. Preto súd vo vzťahu k žalovanému v 2. rade žalobu zamietol. Súd ešte

dodáva, že obdobné Dohody boli ustálenou súdnu praxou opakovane posudzované ako neplatné (napr. Krajský súd v Trnave, sp. zn. 23Co/597/2015 z 26.9.2016, 24Co/430/2014 z 1.4.2015)

22. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

23. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

24. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

25. Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom k 15.02.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

26. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte (ďalej len „ObZ“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

27. Podľa § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

28. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 14.2.2011 (ďalej len ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechádza dobrým mravom.

31. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

32. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

33. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

34. Vo vzťahu k žalovanému v 1.rade súd žalobu zamietol ako nedôvodnú z viacerých dôvodov. Žalobca svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy voči žalovanému v 1.rade odvodzoval od uzatvorenej zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta Q. A. zo dňa 15.2.2006, ktorej predmetom bolo otvorenie vedenie bežného účtu ako aj povolené prečerpanie na účte, s tým, že žalovaná istina vo výške 551,55 € predstavuje rozdiel súčtu debetných operácií na účte žalovaného v 1. rade vo výške 8.160,26 € a súčtu kreditných operácií vo výške 7.608,71 € a úrok z omeškania vo výške 11,11 € je

vypočítaný z dlžnej sumy 551,55 € za obdobie od 5.1.2011 do 14.2.2011. Svoju aktívnu vecnú legitímáciu (právne nástupníctvo) žalobca odvodzoval od zmluvy o postúpení zo dňa 14.2.2011. Čo sa týka zmluvy o bežnom účte uzatvorenej dňa 15.2.2006 medzi žalovaným v 1.rade a právnym predchodcom žalobcu, túto je v zmysle § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa potrebné považovať sa spotrebiteľskú zmluvu. Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. K tomu je potrebné uviesť, že irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník). Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1.rade dňa 15.02.2006 v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah žalovaný v 1.rade nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný. Ak sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Ak sa aj uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka (keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená), tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku. V nadväznosti na uvedené za súčasnej aplikácie ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ako jeden z dôvodov pre zamietnutie žaloby bolo možné považovať premlčanie nároku (zo spotrebiteľskej zmluvy), pričom súd vychádzal jednak z dôkazu predloženého samotným žalobcom, a to Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 19.07.2011, v ktorej je uvedené, že dlh je premlčaný. Súd tvrdenie žalobcu o popretí tohto údajja (údajne uvádzané všeobecne) vyhodnotil ako účelové tvrdenia žalobcu v snahe vyhnúť sa tzv. prehre tohto sporu. O tom, že sa v danom prípade jednalo o premlčaný dlh svedčí aj údaj o počte dní omeškania uvedený v Prílohe 1 k zmluve o postúpení, a to v počte dní 1.139. Samotný žalobca uviedol, že tento údaj predstavuje celkový počet dní omeškania (teda po splatnosti - pozn. súdu) žalovaných s úhradou dlžnej (žalovanej) sumy, a to ku dňu postúpenia pohľadávky (14.2.2011). Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offio, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaní premlčania sami dovolávali. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona. Uvedené ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vzniesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného z predmetnej Dohody z 19.7.2011, teda z počtu dní omeškania 1.139 dní ku dňu postúpenia pohľadávky (14.2.2011) to teda predstavuje v roku 2011 - 45 dní, v roku 2010 - 365 dní, v roku 2009 - 365 a v roku 2008 - 364 dní omeškania. K splatnosti muselo teda dôjsť dňa 2.1.2008, a teda premlčacia začala plynúť dňa 3.1.2008 a uplynula 3.1.2011. Žaloba bola podaná dňa 30.11.2012. Možno uzavrieť záver, že žalobu je potrebné považovať za nedôvodnú z dôvodu premlčania nároku uplatneného žalobou.

35. Súd žalobu žalobcu považoval za nedôvodnú aj z dôvodu, že žalobca nepreukázal v konaní ním tvrdenú skutočnosť, že jeho právny predchodca od zmluvy odstúpil. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, žalobca si musí byť vedomí tohto, že jeho úspech v konaní závisí aj od tohto, či preukáže ním tvrdené skutočnosti, ktorými odôvodňuje žalobu. S poukazom na ust. § 150 ods. 1 CSP (predtým § 101 ods. 1 O.s.p.) bolo povinnosťou žalobcu pravdivo opísať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia

týkajúce sa sporu. Ak tak neučinil, neznamená to v konečnom dôsledku nič iné ako tzv. prehru sporu. Súd si je vedomí, že za danej situácie (§ 294 CSP) žalobca nemohol navrhnuť zmenu žaloby (čo do zmeny jeho rozhodujúcich skutkových tvrdení), v dôsledku čoho sa následne dostal do dôkaznej núdzy v rámci preukazovania jeho tvrdenia o odstúpení od zmluvy. Zodpovednosť za takéto konanie však v plnom rozsahu nesie výlučne žalobca, v ktorého dispozícii bolo určiť obsah žaloby (skutkových tvrdení). Predložená listina - výpoveď zmluvy preto v tomto smere nemala právnu relevanciu, nakoľko vypovedanie zmluvy nebolo žalobcom účinne tvrdené.

36. Súd žalobu žalobcu považoval za nedôvodnú v neposlednom rade aj z dôvodu nesplnenia podmienok ustanovených § 92 ods. 8 zákona o bankách, určujúcim podmienky pre platné postúpenia pohľadávky vo forme peňažnej pohľadávky. Súdna prax v tejto otázke zaujala ustálený názor v tom smere, že pokiaľ žalobca (subjekt odlišný od banky) nepreukáže splnenie podmienok § 92 ods.8 zákona o bankách, znamená to, že pohľadávka voči žalovanému nebola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/315/2016 z 25.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.08.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/151/2016 z 23.08.2016 a iné). Uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách súvisí s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (aj v tomto spore). Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden zo strán sporu nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Žalobca v tomto konaní nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanému v 1.rade v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Žalobca s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nepreukázal, že by bol žalovaný v 1.rade ako klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, napriek písomnej výzve banky. Omeškania žalovaného v 1.rade síce bolo preukazované v trvaní 1.139 dní (Prílohou k zmluve o postúpení), nebolo však kumulatívne preukázané, že by žalovaný v 1.rade bol písomne vyzvaný bankou k plneniu dlhu. Žalobca síce predložil listiny (upomienky, výzvy, vypovedanie zmluvy), avšak nepreukázal ich doručenia žalovanému v 1.rade. V dôsledku toho teda neboli splnené zákonné predpoklady (§ 92 ods. 8) k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku banky na žalobcu. Žalobca tak nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému v 1.rade bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné, a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému v 1.rade uplatňovať pred súdom. Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie. Zmluva o postúpení zo dňa 14.2.2011 je teda absolútne neplatnou (§ 39 Občianskeho zákonníka), nakoľko je v rozpore so zákonom (§ 92 ods. 8 zákona o bankách). Z uvedeného dôvodu (podporne aj z dôvodov uvedených v bodoch 35. a 36.) súd žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol, teda v konečnom zamietol žalobu v celom rozsahu.

37. Podľa § 255 ods. 1CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému v 1. rade ako i žalovanému v 2. rade priznal (každému osobitne) nárok na náhradu trov konania (vrátane odvolacieho konania) voči žalobcovi v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný v 1. rade ako i žalovaný v 2.rade sú tou stranou sporu, ktorá mala plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu

trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v troch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).